

عنوان مقاله:

ارزیابی مطلوبیت زیستگاه جربیل هندی *Tatera indica* در زابل

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی سلامت، محیط زیست و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سعید محمدی - عضو هیئت علمی گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه زابل، ایران

علی صباغ زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

عاطفه میر - عضو هیئت علمی گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه زابل، ایران

خلاصه مقاله:

مشخص کردن محدوده پراکنش گونه ها، شناخت پارامترهای محیطی که توسط گونه در یک منطقه انتخاب می شود و پراکنش زیستگاه های مناسب از مهم ترین فعالیت ها در زیست شناسی حفاظت محسوب می شوند (Titeux, 2006). در اغلب موارد پراکنش جانوران در محیط طبیعی خود به صورت تصادفی و یا یکنواخت، صورت نمی گیرد (Nemes et al., 2006). در واقع انتخاب زیستگاه می تواند با توجه به یک سری از کنش های متقابل درون گونه ای و بین گونه ای و فعالیت یک سری از عوامل که باعث بقای یک فرد در یک منطقه می شود صورت گیرد (Shenbrot and Krasnov, 1997). از جمله این عوامل می توان به ساختار فیزیکی خرده زیستگاه ها اشاره کرد که می تواند به طور بالقوه بر کنش های متقابل بین گونه ای تاثیرگذار باشد و همچنین می تواند با ایجاد منابعی برای گونه ها سکونت، بقا و تولید مثل را در طی مکانیزم های مختلف و پیچیده ای توسعه دهد (Parvane Aval et al., 2010). توصیف پراکنش و نیازهای بوم شناختی زیستگاه گونه ها و عوامل موثر بر پراکندگی حیات وحش شالوده کار بوم شناسان است (Elith and Leathwick, 2009). در این راستا، مدل های احتمالی توزیع باعث ایجاد بینشی دال بر تاثیر عوامل مختلف بر حضور گونه ها و تداوم آنها در طول زمان می شود (Araujo and Williams, 2000; Scogings et al., 1990). زیستگاه مطلوب تاثیر بسزایی بر بقا و تولید مثل گونه ها دارد و در امر مدیریت و حفاظت حیات وحش می بایست مورد توجه بیشتری قرار گیرد (Ramazan Zadeh et al., 2010; Omid et al., 2012). جوندگان یکی از حلقه های اصلی زنجیره غذایی در طبیعت بوم سازگان ها بوده و نقش آن ها از لحاظ زیان های وارده بر محصولات کشاورزی و پوشش گیاهی، انتقال بیماری ها به انسان و حیوانات و ... در منطقه سیستان مهم است. جربیل هندی (Tatera indica Hardwicke, 1807) متعلق به خانواده Muridae و زیرخانواده Gerbillinae است (Etemad, 1978). این گونه در محدوده خاور نزدیک، از بخش های شمالی شبه جزیره عربستان تا ایران و تا بیشتر نواحی جنوب آسیا زیست دارد. این گونه در نواحی جنوب شرقی ترکیه (Yiğit et al., 2001)، جنوب سوریه، کویت و عراق (Harrison and Bates, 2001)، بخش های مرکزی و جنوب ایران تا پاکستان، افغانستان، هندوستان و سریلانکا و همچنین در بخش های وسیعی از نواحی جنوب نپال پراکنش دارد (Wilson and Reader, 2005). این گونه در فهرست (IUCN 2013) در طبقه کمترین نگرانی (LC) قرار دارد. گستره زیستگاهی این گونه در برگیرنده نواحی خشک و نیمه بیابانی است. در ترکیه، زیستگاه های خشک و نیمه خشک و نواحی غیر زراعی با خاک نرم و شیب های خشک رودخانه ها را ترجیح می دهد (Yiğit et al., 2001). درباره بوم شناسی و برآورد نیازهای زیستگاهی این گونه تا کنون در ایران مطالعه ای صورت نگرفته و از محدود بررسی های انجام شده می توان به مطالعاتی اشاره نمود که بیشتر جنبه تغییرات درون گونه ای و تاکسونومی جربیل هندی را مورد مطالعه قرار داده اند (Mirshamsi et al., 2007; Khaje and Meshkani, 2010; Ashrafzadeh et al., 2012). با توجه به ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/363504>

